

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 22. 3. 1919, sp. zn. Kr II 27/19

Číslo: 29/1919

Právní věta:

K beztrestnosti spolupachatele krádeže ve společnosti následkem účinné lítosti (§ 187 tr.z.) je třeba, by jeho náhrada nebo narovnání zahrnovaly všechnu škodu z krádeže, třebaže jeho podíl na škodě bylo by lze přesně určit.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 22.03.1919

Spisová značka: Kr II 27/19

Číslo rozhodnutí: 29

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Trestní zákon stanoví jako zvláštní druh krádeže, krádež spáchanou ve společnosti jednoho neb více spoluzlodějů. Nerozeznáváje naprosto ani co do druhu deliktu, ani co do trestnosti spolupachatelů, jakým činěním spolupůsobili, totiž jak se dělili do výkonů při provádění krádeže, pokládá zákon krádež několika spoluzlodějů provedenou za čin jednotný a nedílný a každého spoluzloděje za pachatele krádeže, součinností všech provedené. Jest tudíž i škoda okradenému z krádeže vzešlá škodou způsobenou každým ze spoluzlodějů. Stanoví-li tudíž § 187, odst. 1 tr. zák. beztrestnost zloděje, napravil-li celou z jeho činnosti okradenému vzešlou škodu, vyžaduje náhradu škody za součinnosti všech spoluzlodějů okradenému vzešlé, i kdyby přesně bylo zjištěno, kterou část věci jeden neb druhý ze spoluzlodějů uzmul, po případě, kterou vedlejší škodu okradenému, prováděje krádež způsobil. Správnost výkladu toho, samu o sobě nepochybnou, dotvrzuje protiklad odstavce 2 téhož paragrafu, stanovícího, že stačí ke sprostění účastníka krádeže, napraví-li celou jeho činěním vzešlou škodu. Že by pak narovnání uzavřené mezi obžalovaným a poškozeným, na které se zmateční stížnost odvolává, se bylo vztahovalo na veškerou škodu, jež poškozenému z krádeže vzešla, toho v odpor vzatý rozsudek nezjišťuje, zjistil naopak, že ono narovnání týkalo se jen čtvrtiny škody poškozeného.